

A máme tu Velikonoce...

Toto konstatování asi vyslovilo mnoho z nás. Mnoho z nás možná i pokračuje – za chvíli budou prázdniny (dovolené), pak zafouká ze strnišť a zase tu bude zima. Tenhle rychlý průběh roku je sice reálný, ale patří do něj mnoho dalších období, která nám naštěstí tuto rychlost zpomalují. Nejinak tomu bude určitě i letos a to je samozřejmě dobře.

V případě života obce je tato situace trochu jiná. Z ročních období nás paradoxně nejvíce zajímá zima a to hlavně z finančního hlediska. Ta letošní byla opět výrazná sněhovou pokrývkou a s tím souvisejícími náklady na úklid sněhu. Všem kritikům chci sdělit, že jsme se snažili vzniklé problémy řešit a maximálně vyjít občanům vstříc. Proto činily náklady související s úklidem sněhu 300 000,- Kč, což je více než 3% rozpočtu obce. A to není určitě málo. Všem nespokojencům, bych rád sdělil, že téměř všechny obce v podhůří a v Orlických horách se snažily podobně. Naše náklady jsou nad průměrem. To samozřejmě nic nemění na tom, že by se situace nemohla dále zlepšovat.

Nechci svůj první letošní článek pojmout příliš negativně, a tak bych rád pokračoval něčím radostnějším. Ale moc toho není. Dění v obci musí reagovat na finanční vývoj státu. Tady musím sdělit, že v loňském roce byl propad proti předpokladu pro naši obec cca 15% a některé obce se potýkaly i s 25 procentním propadem. To je konstatování. Náš obecní rozpočet jsme se pokusili nastavit tak, abychom to, co bylo naplánováno, mohlo být i realizováno. Není toho mnoho, ale skutečně se to odvíjí od příjmů obce. Příjmy obcí lze samozřejmě zvyšovat, ale bylo by to na úkor Vás – občanů.

V pravomoci obce je mj. upravovat daň z nemovitosti, poplatek za svoz odpadů a další příjmové poplatky, ale k těmto krokům, na rozdíl od některých jiných obcí, jsme nechtěli přistoupit. Jedním z hledisek bylo i ukončení činnosti více než 150 leté tradice průmyslu ve Skuhrově!

Zájmem současného zastupitelstva obce je určitě udržení nastaveného standartu rozvoje obce. Je zpracováván nový, digitalizovaný, územní plán obce. Náklady na jeho vytvoření jsou

700 000,- Kč a na jeho realizaci se podařilo z Integrovaného operačního programu získat dotaci ve výši 85% nákladů. Územní plán je základním dokumentem rozvoje obce, který bude obsahovat nejen regulativní části, ale zároveň i možnosti k další nové výstavbě a řešení rozvoje podnikání v obci. Územní plán řeší ve svém návrhu rovněž další oblasti, jako je odkanalizování, udržení zeleně, záležitost obecně prospěšných objektů a další. Vzhledem k tomu, že se jedná o zásadní dokument týkající se života všech občanů, máme samozřejmě zájem na tom, abyste se vy, občané obce i jejích místních částí, měli možnost k tomuto důležitému dokumentu vyjádřit. O jednáních týkajících se této záležitosti budete informováni obecním rozhlasem a na úřední desce obce.

Akce, které budou v letošním roce realizovány, se snažíme dofinancovat z různých dotací. Pokud dotace nedopadne, akce se, bohužel, realizovat nebude.

Sem patří hlavně problém s nízkým tlakem vody v horní části sídliště Březina. Je připraven projekt, podána žádost do grantu Královéhradeckého kraje – a uvidíme začátkem června. Náklady se blíží 1 000 000 Kč a dotace je dána programem – maximálně 80%. Osobně bych byl velice rád, aby se tento problém vyřešil. V souvislosti s Březinou ještě chci sdělit, že v této lokalitě máme zájem na vyřešení pozemkových vztahů, které je z pohledu obce potřebné dořešit. Zároveň chci požádat o projevení zájmu o koupi některých pozemků. Bylo by asi špatným řešením, určitý pozemek prodat někomu, kdo jej v současné době neužívá. Využijte, prosím, rychle této nabídky.

Zmínil jsem se o historii průmyslu v obci. Vy, čtenáři Zpravodaje, víte, že muzeum firmy J.Porkert bylo zajímavým návštěvním místem v naší obci. Osobně mne překvapila informace o jeho značné návštěvnosti. Pro udržení této historie, která je bezesporu velkou zajímavou částí historie obce, jsme učinili další krok. V loňském roce začala příprava prostor pro „Expozici výroby železa“ zakoupením sbírkových předmětů od firmy J.Porkert. Výstava snad bude o pouti oficiálně otevřena v přístavbě obecního úřadu. Do prostor v patře přístavby je prakticky přemístěna expozice, která byla v bývalém Panském domě proti slévárně. Expozice bude navíc doplněna videoprojekcí z historie výroby železa a několika zajímavými velkoplošnými snímky z dějin železářství v našem kraji.

Brocná by měla být v letošním roce obohacena o nové vstupní dveře do objektu bývalé školy. Kromě toho obec požádá o dotaci z programu LEADER na pokračování rekonstrukce bývalé hospody na návsi. Teď by to mělo být dočasné zřízení hasičské zbrojnice v tomto objektu s předpokládanými náklady 1 500 000 Kč. Dotace by činila cca 75% celkových nákladů. U objektu bývalé školy ještě zůstanu. Dobrá úroda ovoce nám přinesla v sezoně 2009 – 2010 pozitivní ekonomické výsledky pěstitelské pálenice „U Amose“. V této „ovocné“ sezoně je pálenice v zisku více než 200 000 Kč. V této souvislosti zvažujeme vybudování skladovacího prostoru kvasu u nynějšího vstupu do palírny. Požadavek na zpracování projektu byl již zadán.

Letos by se v Brocné měla rovněž uskutečnit okrsková soutěž hasičů.

Částečnou opravou po obdržení krajské dotace projde dopravní značení v obci. Některé dopravní značky je potřeba doplnit, obnovit a musí dojít k úpravám zákazového a příkazového značení. Předpokládané náklady na zmíněnou rekonstrukci činí více než 160 000 Kč, ale je to nezbytný krok k dodržení zákona o komunikacích.

Na úřední desce obce byl zveřejněn záměr obce na pronájem nebo částečný nájem prostor Společenského centra (kavárna se zázemím). Důvodem je zefektivnění provozu Centra a rozšíření počtu konaných akcí společenského charakteru. Podle informace, kterou v současné době máme, jsou na pronájem zatím 2 zájemci, kteří by měli splnit požadavky stanovené radou obce. Případní další zájemci se mohou ještě přihlásit do konce dubna s tím, že pronájem je možný od července letošního roku. Podmínky pronájmu jsou k dispozici na OÚ.

Zájem obce na dokončení dostavby přízemí Centra samozřejmě trvá a určitě podpoříme každou reálnou aktivitu na pokračování. Snahou obce bude podat žádost do některého z „evropských“ programů. Doplněním stávajících prostor bude zřízení hostinského přístřešku u spodního zadního vchodu do Centra se záměrem vybudovat podmínky pro víkendová letní občerstvení jak místních občanů tak projíždějících cykloturistů. Domnívám se, že tady vzniká možnost pro podnikatelskou aktivitu, samozřejmě v souladu s potřebnou legislativou. Bližší informace samozřejmě poskytneme.

Letošní rok je zajímavý tím, že je rokem volebním. Čekají nás (minimálně) dvoje volby. V květnu do Poslanecké sněmovny a říjnové volby komunální, které budou ovlivňovat chod obcí na další 4 roky. K této záležitosti se budeme určitě vracet častěji. V květnu předpokládáme rovněž vyjádření občanů k možnosti získat statut „městys“. Z pohledu legislativy obec může statut „městys“ získat vzhledem k tomu, že v historii byla městečkem, což je doloženo zápisy, které jsou k dispozici v Národním archivu ČR a byly zveřejněny v minulých číslech časopisu. Tady chci předběžně poprosit Vás všechny jako voliče – přijďte volit.

Sport a kultura v obci pokračují klasicky. Sportovní akce pořádané SKI Skuhrov mají bezesporu velmi dobrou úroveň a úspěchy sportovců jsou již dávno známé za hranicemi kraje. Přehled letošních výsledků najdete ve sportovní části tohoto Zpravodaje. Sportovcům k jejich úspěchům touto cestou blahopřejeme. Ve Zpravodaji vydaném v závěru minulého roku jste měli možnost přečíst si výčet kulturních, sportovních a dalších akcí, které se v obci uskuteční v letošním roce – určitě jich není málo.

Pro získání finančních prostředků na realizaci některých z nich se Rada obce rozhodla podat žádost do Fondu mikroprojektů Euroregionu Glacensis. Zda jsme s žádostí uspěli, se dovíme v červnu. Nicméně do tohoto termínu chceme uskutečnit minimálně dvě aktivity tohoto projektu a těmi jsou účast na mezinárodním přespolním běhu v partnerské obci Jaškova Dólina v Polsku a červnové sportovní klání dětí u nás za účasti tří škol, které se utkají ve třech kolektivních hrách.

Celý projekt by měl mít 8 aktivit a bude trvat až do května 2011. Letos bychom rádi opět uskutečnili další variantu Letních Mutinových slavností. Tentokrát se bude u Centra soutěžit ve smažení bramboráků, na které naváže samozřejmě jejich konzumace.

V současné době se pokoušíme navázat na minulé kontakty s obcemi s názvem Skuhrov. Naším zájmem je uskutečnit setkání Skuhrovů se „srandasoutěžemi“, ale termín zatím není stanoven.

Ale ještě k činnosti Obecního úřadu. K naší velké radosti jsme se zařadili mezi obce provozující CZECH POINT. Je to záležitost, která by měla pomoci přiblížit občanům informace, které doposud museli získávat mimo obec. Jedná se například o rejstřík trestů, pozemky a

další. Osobně si však myslím, že tato decentralizace v poskytování některých informací úřady nejnižšího stupně nebude mít vzhledem k nízké četnosti takový význam, jaký tvůrci projektu předpokládali.

Závěrem tohoto článku chci Vám - skuhrovským občanům - i ostatním čtenářům Zpravodaje popřát příjemné prožití Velikonoc, hodně klidu a hlavně hodně radosti i z maličností, které se Vám podaří.

Vladimír Bukovský, starosta

Sociální komise přeje všem spoluobčanům krásné prožití velikonočních svátků a oznamuje, že ve dnech **20., 22. a 24. dubna 2010 vždy od 14 do 17 hod. uspořádá ve Společenském centru již tradiční sbírku** nepotřebných bot, knih, hraček apod. Všem dárcům předem děkujeme.

Dále informujeme:

- 1) Senior centrum Přepychy s.r.o. nabízí **ubytování pro osoby s omezenou soběstačností** nezávisle na věku. Bližší informace na tel. 494322629, 776 874 370. www.ddprepychy.cz
- 2) V budově Společenského centra Rychnov nad Kněžnou (2.patro) je možno navštívit bezplatnou a diskrétní **občanskou poradnu AGAPÉ**, o.s., která nabízí služby odborného **sociálního poradenství** dle zákona č.108/2006 Sb. o sociálních službách. Bližší informace na tel. 494535112, www.obcanskeporadny.cz
- 3) V areálu Oblastní nemocnice v Rychnově nad Kněžnou vznikla nová **psychologická ambulance**, kde se lze objednat na tel. č.494502383. Tato ambulance je zdravotnickým zařízením a má uzavřeny smlouvy se všemi zdravotnickými pojišťovnami. Klient tedy zaplatí pouze reg.poplatek 30,-Kč. Co však potřebuje, je doporučení praktického nebo odborného lékaře. Pokud by se však nacházel v nějaké krizové situaci, může přijít i bez doporučení.

Za komisi Jana Kouřimová

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Významného životního jubilea se ve druhém čtvrtletí roku 2010 dožívají tito naši spoluobčané:

HARTMAN Jan ze Skuhrova	85 let
HANUŠOVÁ Hana ze Skuhrova	75 let
MUNDUCHOVÁ Božena ze Svinné	85 let
ŠVARCOVÁ Marie ze Skuhrova	96 let
HARTMANOVÁ Marie ze Skuhrova	70 let

Vaše životní jubileum je pro nás příležitostí, abychom Vám do dalších let upřímně popřáli dobré zdraví, spokojenost a osobní pohodu.

Vítáme nové občánky naší obce:

BUBENÍČKOVÁ Anežka ze Skuhrova	nar. 27. 12. 2009
KOŠÍKOVÁ Natálie ze Skuhrova	nar. 7. 1. 2010
JANDÍKOVÁ Karolína ze Skuhrova	nar. 11. 1. 2010

Vážení rodiče, vítáme narození Vašeho děťátka a přejeme Vám i jemu, aby vyrůstalo ve zdraví, lásce, klidu a porozumění.

Loučíme se s naším zemřelým spoluobčanem :

KOPS Jiří ze Skuhrova (nar. 1948)

Čest jeho památce !

Ludmila Popová

Společenské centrum informuje

Úvodem jen stručné hodnocení období uplynulého. Pravidelně probíhají ve Společ. centru schůzky seniorů, prostor společenského centra využili začátkem roku i místní organizace k uspořádání výročních schůzí. S dobrou účastí a v dobré náladě proběhl i kurz pedigu.

V současné době se ženy scházejí a tvoří výrobky z keramiky a těší se na dubnové malování na hedvábí. Z proběhnuvších akcí můžeme jmenovat např. velmi zajímavou přednášku s promítáním o Bolívii s panem Vladimírem Hulmanem nebo v únoru zajímavé vyprávění našeho spoluobčana pana

Ladislava Šulce o jeho dovednostech a koníčcích (škoda jen, že u těchto akcí návštěvnost nebyla moc velká). Zájem o velikonoční jarmark také o poznání poklesl v porovnání s lety minulými. Kladným ohlasem a hojnou účastí se může pochlubit „Školní ples“ pořádaný základní školou i „Dětský maškarní ples“, který organizovala mateřská škola. Výzdoba z maškarního plesu byla využita a práce malých dovedů jste mohli shlédnout při velikonočním jarmarku. Základní škole i mateřské tímto děkujeme za spolupráci. Dobrou atmosférou a velkou účastí se může pochlubit i akce „Vepřové hody“. Duben bude využit převážně ke konání akcí soukromých, pouze pátek 24. dubna 2010 bude výjimkou. Tímto vás na tento den srdečně zveme shlédnout přednášku o Islandu s promítáním. Začátek přednášky bude včas oznámen (plakáty, rozhlas).

Závěrem přeji jménem všech spolupracovníků našim občanům hezké prožití svátků velikonočních a jaro plné sluníčka a dobré nálady. Věříme, že s příchodem jara a sluníčka přijde i chuť se navzájem setkávat a nám, že se bude dařit zajišťovat témata pro vás lákavá a zajímavá.

Marcela Zounarová

Mutina Skuhrovský

- upozorňuje* - *že svoz nebezpečného odpadu se uskuteční 12.6.2010.*
- děkuje* - *všem občanům, kteří po letošní extrémně dlouhé zimě zahájili jarní úklid nejen na svých pozemcích, ale i přilehlých plochách.*
- vyzývá* - *všechny majitele psů, aby nesli za své miláčky odpovědnost a psí exkrementy znečišťující veřejná prostranství po nich laskavě uklízeli, jako tomu je ve všech civilizovaných zemích! Pořídít si psa je dnes móda, ale je třeba si uvědomit i tu druhou stránku věci!*
- důrazně varuje* - *ty majitele psů, kteří je nechávají volně pobíhat po obci. Dopouštějí se tím jednání, které je nejen v rozporu s dobrými mravy. Je jen otázkou času a náhody, kdy*

může dojít k napadení osob. Tyto případy potom bude řešit Policie ČR a soudy. Opravdu to necháme dojít tak daleko a budeme čekat, až se někomu něco stane? Případ, kdy pes roztrhal srnku přímo v areálu místní mateřské školy, se již letos v zimě stal. Naštěstí v té době nebyly v MŠ děti...

přeje - všem občanům hezké prožití svátků jara – Velikonoc

Křesťanské Velikonoce

O původu a významu, tradicích a slavení velikonočních svátků bylo napsáno mnoho, proto bych se nerad opakoval (pro hlubší přehled: www.velikonoce.vira.cz). Křesťanské slavení velikonoc je pestré a hluboké, neomezující se jen na pondělí, ale začíná již ve čtvrtek sledování posledních chvil Ježíšovy pozemské pouti – poslední večere na Zelený čtvrtek, jeho utrpení Velký pátek, odpočinutí v hrobě na Bílou sobotu a nedělního vzkříšení.

Křesťané od starověku slavili své největší svátky bděním tzv. vigilií. Scházeli se na společné bohoslužby již v předvečer slavnosti nebo v noci. To platilo zvláště o Velikonocích, protože, jak věříme, Kristus vstal z mrtvých ze soboty na neděli v noci. Hrob byl ráno prázdný a On živý.

Letošní Velkou noc prožijeme podobně v naší farnosti. Hlavní bohoslužba začne netradičně brzy - v pět hodin ráno. Budeme tak moci prožít symboliku, že i v našich životech se může a má rozednívat, že můžeme přejít ze tmy do světla. Velikonoce jsou svátky světla, které proměňuje srdce člověka a může proměňovat i vztahy, svět okolo nás. Stačí jen nechat se inspirovat Ježíšovým postojem: pravá láska nehledá sebe, ale druhé, začíná jako první, chce dát šanci sobě i druhým začít znovu, je ochotná pro druhého něco obětovat ...

Přeji nám všem více této lásky a radostné Velikonoce!

P. Jaroslav Axler

ZÁKLADNÍ ŠKOLA INFORMUJE

Máme za sebou tři měsíce nového roku a ve škole se za tuto dobu kromě standardní výuky odehrála celá řada zajímavých akcí a událostí, o kterých bychom rádi informovali nejen rodiče ale všechny příznivce naší školy.

Po hektickém měsíci lednu, kdy se žáci podrobují zkoušení, píší kontrolní práce, testy, prověrky a další „lahůdky“, aby mohli být spravedlivě ohodnoceni na pololetním vysvědčení, přišel 3. únor a s ním zápis do 1. třídy. K němu se dostavilo v poslední době nevídaných 30 (!) dětí. Podle našich předpokladů z nich 25 nastoupí letos 1. září do první třídy. V době, kdy okolní školy zápasí s malými počty žáků, je to počet opravdu úctyhodný.

Rádi bychom zde připomněli, že se velmi osvědčuje užší spolupráce naší ZŠ s místní MŠ Sluníčko. Od října totiž předškoláci z MŠ pravidelně každý měsíc navštěvují školu, kde pro ně učitelé I. stupně se svými žáky chystají společná zaměstnání a nenásilnou formou je tak připravují na vstup do školy. Při zápisu pak nejsou děti stresovány neznámým prostředím a na jejich výkonech je to znát.

Na začátku II. pololetí se každoročně naskýtá řada příležitostí pro talentované žáky. V této době se totiž konají školní a okresní kola olympiád. Jsme rádi, že o tyto soutěže je mezi našimi žáky značný zájem. V okresním kole Dějepisné olympiády reprezentovali naši školu Václav Kozák z 8. roč. a Nicole Tobišková z 9. ročníku. Do okresního kola Olympiády v českém jazyce postoupil Jakub Beneš a Nicole Tobišková, oba z 9. ročníku, úspěšnými řešiteli Matematické olympiády 9. ročníku byli Sebastian Vacek a Nicole Tobišková. Ne opravdu se nejedná o tiskovou chybu, žákyně Nicole Tobišková se úspěšně účastnila všech těchto náročných soutěží, a to ještě musíme dodat, že její hlavní disciplínou jsou soutěže přírodovědné a zahrádkářské, které se teprve budou konat v dubnu a květnu. Do okresního kola Matematické olympiády se v dubnu chystá Michaela Rýznarová z 8. třídy. Dále se uskutečnila školní kola matematické Pythagoriády žáků 6. a 7. ročníku a pěvecká soutěž „Zlatý skřivánek“, v níž zastupovaly naši školu na soutěži v Opočně Bára Špringrová, Tereza Dušánková a Petra Palečková. V okresním kole Olympiády v anglickém jazyce úspěšně reprezentovaly naši školu Kateřina Lukavská z 9. ročníku a Kristýna Holíková z 8. ročníku. O Kristýně se ještě zmíníme, protože tato žákyně je všestranně nadaná.

Tradičně dosahují výborných výsledků naši sportovci. Na Zimní olympiádě dětí a mládeže v Liberci letos úspěšně reprezentovali naši školu, lyžařský oddíl SKI Skuhrov, obec i Královéhradecký kraj dva naši žáci: Ondřej Martinec a Kristýna Holíková. Ta letos dosáhla zatím svého nejlepšího výsledku, když se stala mistryní republiky v běhu na lyžích. Kromě sportu je jejím koníčkem i hra na flétnu. Je členkou špičkového rychnovského flétnového souboru Sarabanda, který pravidelně získává nejvyšší ocenění na prestižních soutěžích v naší republice.

Třetí březnový týden se v naší základní škole mluvilo cizími jazyky "ostošest". Všechny jazykové hodiny totiž proběhly s účastí zahraničních dobrovolnic z rychnovského vzdělávacího a rozvojového centra OKO. Žáci II. stupně "procestovali" s Miriam Itálii, s Nolwenn Francií a s Doro a Kathrin Německo. Hodiny je moc bavily, všichni komunicovali v angličtině, popřípadě v němčině, a dokonce i šestáci to zvládli skvěle. Ti starší si mohli vyzkoušet modelové cestovatelské situace, kupovali fiktivní koktejly i letenky, nacvičovali orientaci na mapě, mladší se mimo jiné pobavili velikonočními aktivitami. Stejně jako v mnoha dalších hodinách, i v těchto jsme plně využívali interaktivní tabuli. Díky této možnosti jsme mohli sledovat

krátké tématické filmy, poslouchat hudbu a prohlédnout si řadu fotografií. Co dodat – bylo to prostě super a děkujeme děvčatům za skvělou spolupráci.

Je toho hodně, co se ve škole odehrálo, proto další akce jen telegraficky:

V lednu se za vynikajících sněhových podmínek uskutečnil lyžařský výcvik žáků 7. ročníku na sjezdovce v Jedlové v Orlických horách. Pro žáky 9. ročníku byla v únoru připravena beseda s panem Josefem Šlezingrem, vedoucím meteorologické stanice v Příbyslavi, který je seznámil s některými přístroji i s metodami používanými při předpovědích počasí. Žáci se mohli dozvědět hodně informací například o typech oblaků, jak se rozdělují, jak vznikají a o optických klamech, které vytvářejí. Celá přednáška byla doplněna promítáním snímků, na kterých byly znázorněny různé typy oblaků, západy slunce, bouřky a jiné jevy. Není divu, že přednáška vzbudila u žáků značný zájem.

Pátáci se vydali do Městské knihovny v Rychnově nad Kněžnou, kde se konalo autorské čtení knihy Ivy Vávrové „O čarodějnici, která zmeškala století“. Sama spisovatelka svým poutavým vyprávěním a čtením úryvků z knihy vtáhla děti do děje. Proto se toto setkání dětem tak líbilo. Žáci 1. – 4. třídy zahájili 22.3.2010 plavecký výcvik v Krytém bazénu v Dobrušce. Uskutečnily se rovněž 2 zájezdy žáků do pardubického divadla. Žáci 4. a 5. třídy shlédli 1.3.2010 představení „Tajný lodní deník“, o týden později je vystřídali žáci 1. – 3. třídy, kteří shlédli pohádku „Zlatovláska“ v podání divadla Drak z Hradce Králové. Zajímavá představení byla příjemným zážitkem pro žáky i učitele.

Stranou kulturního dění nezůstali ani dospělí. Spojenými silami členů SRPŠ a zaměstnanců školy se podařilo uspořádat již IV. Školní ples, tentokrát s podtitulem „Zpátky do lavic“. Podle ohlasů z naplněného sálu soudíme, že se ples společensky vydařil. Přínosná byla i jeho ekonomická stránka, která znamenala pěkné přilepšení do pokladny SRPŠ. Děkujeme touto cestou všem sponzorům, kteří nám pomohli ples zajistit, vedení obce za poskytnutí prostor Společenského centra a panu Petru Voňkovi za hudební produkci.

V rámci příhraniční spolupráce, kterou naše obec navázala s polskou obcí Jaszkowa Dólna navštívila naši školu 19.3.2010 polská delegace složená z představitelů obce, školy, sportovního svazu a dalších. Prohlédli si školní areál, došlo k neformálním výměnám zkušeností a hlavně byla dojednána další setkání. Budou to kulturní, společenské i sportovní akce. A na nich se bude naše škola rovněž podílet.

Z nejbližších akcí naší školy bychom zde chtěli jmenovat sportovní pětiboj žáků I. stupně, kterého se dne 31.3.2010 kromě našich žáků zúčastní malí sportovci ze ZŠ Kvasiny a ZŠ Dobré.

Již nyní bychom chtěli všechny ženy (v doprovodu mužů) pozvat na besídku ke Svátku matek, který se uskuteční v květnu ve Společenském centru.

Závěrem bychom chtěli popřát všem občanům hezké Velikonoce a krásné nadcházející jarní dny.

Na textu se podíleli: Mgr.Hana Brandejsová, Mgr.Jiří Nedomlel,
Mgr.Iveta Vašátková, Mgr.Martina Kalousová,
Mgr.Jana Dusilová a Mgr.Daniel Vacek

Naši osmáci v televizním Bludišti

Vašek Radek Kristýna Maskot Michaela

A je to! Všechno naše bludišťácké snažení dospělo ke konci - už jsme byli v televizi! Příběh "Osmáci v Bludišti" tedy skončil a teď stojí za to se ohlédnout zpět. Možná Vás bude zajímat, jak to vidím já, tedy paní učitelka třídní. Pokud ano, pak čtěte:

S nápadem zasoutěžit si v Bludišti přišel Radek Dusil (i když v televizi Vašek vtipně poznamenal, že "to holky, chtěly se zviditelnit"), Radek také sestavil náš soutěžní tým. Spolu jsme se také prostřednictvím e-mailu v září do soutěže přihlásili. Nikdo netušil, že už 5. ledna zazvoní telefon a ohlásí se asistentka produkční ČT. Na přípravu moc času nezbývalo, jelikož natáčení bylo naplánováno na 19. ledna. Přesto jsme stihli natočit prezentační video Skuhrova a okolí, připravit transparenty a naplánovat cestu do Ostravy a zpět. A tak v úterý, 19. ledna v půl sedmé ráno odjížděl ze Skuhrova autobus plný skvěle naladěných kluků a holek. Cestu autobusem, vlakem a pak zase autobusem jsme zvládli lehce. Tímto chci poděkovat paní Haně Kopecké a její neteři, které s námi celou cestu absolvovaly, báječně mně i kolegyni Petře Holáskové pomáhaly s organizací, nezkazily žádnou legraci a co víc, upekly plnou krabici výborných koláčků. Věřte, že tenhle malý doping nám moc pomohl. Ranní natáčení ve studiu se totiž protáhlo a my jsme si na svou velkou chvíli museli víc než dvě hodiny počkat. Čas jsme si krátili hraním her, trénováním na vědomostní soutěže a samozřejmě mlsáním koláčků.

Konečně jsme se dostali na řadu! Nadšení v šatně trochu opadlo, když jsme zjistili, že proti nám stojí žáci z Gymnázia Ústí nad Orlicí, o rok starší a navíc z minulého kola šampióni v počtu získaných bodů. Nicméně náš tým, podle patrona obce Mutiny Skuhrovského pojmenovaný Mutínci, měl spoustu odvahy, a kdo viděl Bludiště, ví, že bojovali jako lvi. Ve vědomostních soutěžích se jim dařilo a věřím, že kdyby dostali šanci zkusit si lezení po sítích před natáčením, určitě by to Oušťákům „natřeli“. Bylo jistě nesrovnatelné absolvovat tyto disciplíny poprvé anebo potřetí. Jenomže v televizi se fair play asi nehraje... Samozřejmě mě hodně mrzelo, když jsem prohrála svou disciplínu. Měla jsem sice skvělou trenérku, ale i silného soupeře. Největší zklamání jsem ale cítila na konci natáčení. Člověk by předpokládal, že režisér nebo moderátor poděkují soutěžícím za účast a fančícím za spolupráci. Kdepak, ani na to se v televizi nehraje. Končíme, balíme a vy taky, venku vás čeká autobus. Hm, sbalili jsme si tedy a do batůžků přidali novou zkušenost – ve skutečné televizi zdaleka není všechno tak, jak se doma z pohodlí pohovky může zdát.

Myslíte, že naše cesta domů byla smutná? Kdepak! To bychom nebyli ze ZŠ Skuhrov, ne? A tak jsme zvládli nastoupit do rychlíku, v Hranicích na Moravě přestoupit do dalšího, v České Třebové naskákat do autobusu a to celé s úsměvem a heslem: Sice jsme nevyhráli, ale byli jsme hezčí! Na rozdíl od soupeřů jsme totiž měli maskota a úžasné transparenty, které namalovala děvčata z výtvarného kroužku. V televizi jste si je bohužel moc prohlédnout nemohli – nějak se nám podezřele vyhýbaly kamery. Spoustu fotografií ale najdete na stránkách www.zsskuhrov.cz spolu s odkazem na webové stránky ČT, kde najdete i příslušný díl Bludiště. **Kristýně Holíkové, Míše Rýznarové, Radku Dusilovi a Vašku Kozákovi** patří velká pochvala nejen za odvahu soutěžit v televizi, ale i za podaný výkon. Tak se nezapomeňte podívat!

Mgr. Iveta Vašátková

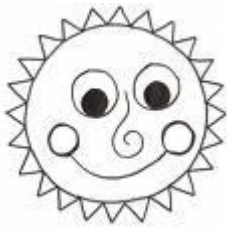
Členy soutěžního týmu jsme požádali, aby se o své dojmy také podělili. Zde jsou jejich postřehy a názory:

Radek Dusil: „*Vynechám cestu vlakem, poněvadž to sice byl zážitek, avšak k samotné soutěži to nepatří... V natáčecím studiu České televize Ostrava jsem byl již potřetí. Jednou na Neváhej a toč a podruhé na Hodině pravdy. Když nám byla přidělena šatna, zjistili jsme, že máme asi 3 a půl hodiny času. Ten jsme zabili tím, že jsem hráli karty. Když nám vybrali kostýmy a napudrovali nás, šli jsme na to. Natáčení bylo super, režisér byl v pohodě, moderátor taky. Úkoly sportovní byly celkem dobré, ale ty otázky byly záludné. Bohužel, v přihlašování odpovědí byli soupeři z Ústí nad Orlicí rychlejší. Nakonec jsme jim podleli na body 14:42. Myslím si, že jsme ostudu neudělali. Soupeři měli více zkušeností z minulých kol a to jim hodně pomohlo. Pokud bychom se dostali do Bludiště znovu, tak bychom to soupeřům už s našimi zkušenostmi asi natřeli.“*

Kristýna Holíková: „*Byla to opravdu zajímavá a cenná zkušenost. Studio bylo mnohem menší, než se v televizi zdá. Celé natáčení trvalo asi 4 hodiny a pak z toho sestříhali třicetiminutový pořad. Po konci natáčení to vše hned rychle zabalili a nikdo neřešil, co bude s námi. Naštěstí jsme byli všichni ve skvělém rozpoložení, takže čekání na autobus bylo v pohodě. Mrzelo mě jenom, že nám ani nepoděkovali. I přesto jsem však ráda, že jsme se do televize dostali. Pokud bude možnost, ráda pojedu znova.“*

Václav Kozák: „*Televizní studio vypadalo zvenku dost zastaralé, ale uvnitř už to bylo podle mých představ. Když přišel náš natáčecí čas, dostavila se u mě silná tréma a stres. Ale to netrvalo dlouho, protože na to nebyl čas. Zažili jsme také jednu kuriozitu. Ve chvíli, kdy soutěž začala a všichni pracovníci ve studiu soustředěně pracovali, nachtali jsme v zákulisí jednoho zaměstnance, jak si hraje hry na mobilu. To mě docela rozesmálo, protože jsem si vzpomněl na to, že ve škole by nám byl mobil nekompromisně odebrán...I když jsme nevyhráli, bylo to příjemně strávené odpoledne. Klidně bychom si to mohli někdy zopakovat.*

Michaela Rýznarová: „*Nejvíce se mi líbilo, že jsme se ulili ze školy...Ale teď vážně - pro soutěžní tým i pro naše skvělé fanoušky v publiku to byla dobrá zkušenost, všichni jsme si to dokonale užili.“*

PAPRSKY ZE SLONÍČKA

Provoz mateřské školy byl v novém roce 2010 zahájen v pondělí dne 4. ledna. Na tento den jsme měly připravené pro děti překvapení. Do MŠ přijela řádová sestra Blanka, která dětem přibližuje etiku a společně s ní jsme navštívili skuhrovský kostel. Zde se děti seznámily s historií kostela a s pověstí o posvátně lípě. Prohlédly si i výzdobu kostela, kde je velmi zaujal Betlém a malý Ježíšek. Zajímavým poznatkem pro děti byly varhany. Prohlédly si jak tento hudební nástroj vypadá a poslechly si, jak krásně v kostele zní. Na závěr prohlídky si za doprovodu varhan zazpívaly vánoční koledy, které měly ještě v živé paměti.

Ve středu 6. ledna přišli do MŠ „TŘI KRÁLOVÉ“ - děti ze ZŠ Skuhrov nad Bělou. Za doprovodu paní učitelky Marie Roušavé nám krásně zahrály, zazpívaly a popřály do nového roku. V rámci projektu „Pojďte s námi za pohádkou“ jsme měsíci lednu pracovaly s pohádkou „O dvanácti měsíčkách“. Děti ji dramatizovaly, výtvarně ztvárňovaly, seznámily se s pojmenováním jednotlivých měsíců v roce a ty jednotlivé postavy potom kreslily a vystříhovaly. Společně s učitelkou vyráběly knížečky na dvanáct přání, která budou postupně společně s rodiči každý měsíc doplňovat (i děti mají svá přání), tzv. zpětná vazba. První lednové přání nakreslily děti spolu s rodiči. Při odchodu z MŠ na školní zahradě kolem ohně sedělo dvanáct měsíčků, které si děti vyrobily. Měsíc leden (paní Rohrová v převleku), nabídl dětem a rodičům jahodový koláč, který připravily děti v centru Domácnost, paní kuchařka ho upekla.

Dne 24. ledna proběhlo v mateřské škole vyšetření školní zralosti budoucích školáků. Vyšetřeny byly ty děti, u kterých byl dán od rodičů souhlas s vyšetřením. Paní Mgr. Homolková z Pedagogickopsychologické poradny v Rychnově nad Kněžnou navrhla některým dětem odklad školní docházky. Výsledky svého šetření prokonzultovala s rodiči dětí a nyní je na jejich uvážení, zda děti do školy v následujícím roce půjdou, či ne.

Dne 3.2. 2010 se v ZŠ Skuhrov nad Bělou konal zápis dětí do 1. třídy. Na zápis se děti těšily už dlouho. Každý měl připravenou básničku, nebo písničku, počítaly na prstech, kolikrát se ještě vyspí a už se konečně půjdou s rodiči zapsat.

Měsíc únor proběhl ve znamení karnevalu. Spolu s dětmi jsme připravovaly výzdobu, děti s rodiči vyráběly doma masky, v MŠ nacvičovaly předtančení na píseň „Večerníček“. Všechny zaměstnankyně MŠ zorganizovaly a zajistily průběh karnevalu, šikovné maminky připravily pohoštění. Spousta rodičů sama přispěla do tomboly, anebo dle svých možností požádala o sponzorský dar svého zaměstnavatele. Celá akce proběhla dle plánu a díky bezvadné spolupráci dětí, rodičů a zaměstnanců se vše odehrálo na jedničku.

V současné době se s dětmi připravujeme na blížící se svátky jara Velikonoce. Na návštěvu k nám mají přijet děti z rychnovské školy Mozaika. Pokud to počasí dovolí, vymýšlíme pro naše děti a návštěvníky společný velikonoční program na školní zahradě. Ale o tom zase příště.

MŠ Sluníčko děkuje:

všem, kteří se nějakým způsobem podíleli na zdárném průběhu karnevalu v Centru (rodiče, sponzoři, Vojta Šourek – hudba), a také všem, kteří nám jakýmkoliv způsobem pomáhají – papíry na kreslení, drobná údržba, opravy, pomoc při akcích.

MŠ Sluníčko oznamuje:

Den otevřených dveří a **zápis dětí do MŠ se bude konat v úterý 25.5. 2010 od 14.00 do 16.00 hod.**

Z provozních důvodů a z důvodu čerpání dovolených bude **MŠ Sluníčko uzavřena od 12.7.2010 do 13.8.2010**, otevřena bude opět od 16.8.2010.

Chcete-li se blíže seznámit s naší mateřskou školou, navštivte naše internetové stránky: www.msskuhrov.cz.

Za MŠ Sluníčko Jitka Sienczaková

Rybáři v roce 2009 nezaháleli

Přemýšlím, jak letošní článek začít, aby se nestal více, či méně zdařenou kopií mých předchozích příspěvků. Většina dění a činností se totiž v našem spolku každoročně opakuje. Něčím však byl přece jen rok 2009 specifický a někteří členové naší organizace si ho budou dlouho pamatovat.

Bylo to především vypuštění horního rybníku v Debřecích a oprava výpustě, která byla téměř ucpaná a hrozilo, že přestane voda protékat úplně. Všechny ryby jsme z horního rybníku slovíli a převezli do spodního s tím, že se na jaře pomocí sítí odloví a vrátí zpět. V zimních měsících se podařilo výpusť zprůchodnit a opravit. Také jsme na této vodě provedli úpravy břehových částí a zpevnili hráz tak, aby se nesesouvala do vody. Rovněž jsme vybudovali val, který zabránil při velkých deštích stékání vody z polí do rybníka a nedocházelo tím k nadměrnému zabahnění. Na jaře jsme výpusť zadělali a rybník mohl být opět napuštěn. Všem členům naší organizace, kteří se na této akci podíleli, bych chtěl tímto poděkovat. Nebylo to zrovna jednoduché a přineslo to spoustu problémů a starostí. Za všechny jmenuji alespoň Rudolfa Zounara, Aleše Šroma a Jiřího Klára, ti se o zdárný průběh zasloužili nejvíce a ti ostatní, co jsem nejmenoval, mi to snad prominou.

K našim zimním povinnostem rovněž patřilo hlídání kvality vody v rybnících, které obhospodařujeme. Dlouhé měsíce bránil dostatečnému přísunu kyslíku ledový příkrov a vzhledem k tomu, že v některých rybnících bylo hodně ryb, nebylo to jednoduché. Na rybníčku v Hraštici se nám to nepodařilo. Přes veškerou snahu členů, kteří se o něj starají, část osádky uhynula. Nebýt jejich poctivé práce a skuhrovských

hasičů, kteří nám pomohli prokysličit vodu, pravděpodobně by ztráty byly daleko horší.

Na jaře už přišly příjemnější starosti. Na polovinu jsme upustili spodní rybník a chtěli jsme odlovit kapry pro horní rybník. Měli jsme za to, že to nebude takový problém, ale kapřici nám ukázali, že jsme se spletli a ne málo. Po celodenním trápení se nám přece jen podařilo nachytat asi 1500 kaprů a 40 amurů, které jsme vysadili do horního rybníka. V síti uvízlo i několik větších ryb. Ty však byly vráceny zpět do spodního rybníka. Také jsme slovíli chovné potoky. Nachytné pstruhy jsme vysadili do řeky Bělé. Do potoků jsme potom dovezli malé pstroužky, ti zde budou dva roky růst, než budou vysazeny do řeky.

I v roce 2009, v rámci navázané spolupráce s CHKO Orlické hory, jsme pokračovali v revitalizaci toku. K velkým kamenům a jízkům jsme přidali tzv. mrtvé dřevo. To se nám osvědčilo v loňském roce, kdy jsme tento způsob zkoušeli poprvé. Je to vlastně neupravený strom, který je ukotven v břehové části a přiměřená část koruny volně vyčnívá do toku. Vše tak vypadá přirozeně a hlavně se tím vytvoří spousta úkrytů pro ryby, kterých je v toku málo.

A nezapomínáme ani náš kroužek mládeže, který pod vedením pana Blažka a pana Hradeckého navštěvuje 12 dětí a scházejí se pravidelně jedenkrát za čtrnáct dní. Mladí rybáři v letním období docházejí na rybník v Debřecích, kde si vyzkouší vše, co se naučili v zimě. Tedy vázání háčků, poznávání ryb, seznamují se s rybářským řádem a učí se mnoho jiných činností, které k rybaření potřebují. Po důkladné přípravě skládají mladí rybáři závěrečný test k získání povolenky k lovu ryb. Pro děti byly uspořádány také závody v lovu ryb. Pro každého účastníka byla připravena nějaká cena, aby nikdo neodcházel zklamán. Za výchovu mladých rybářů patří oběma členům velký dík.

Nedílnou součástí kalendáře naší MO jsou závody na rybníku v Debřecích.

Dne 6.června se sešlo 51 závodníků, z toho 17 členů naší organizace. Letos - po dlouhé době zůstalo první místo v naší organizaci. Získal ho David Zounar se ziskem 352 bodů. Druhý z naší MO a celkově patnáctý se umístil Luděk Štencar a třetí v pořadí šestnáctý celkem Josef Štencar. Při závodech se ulovilo celkem 138 kaprů a 215 kusů ostatních ryb. Dalším velkou, již tradiční, akcí bylo pořádání závodů dvojic na 24 hodin. Závody se uskutečnily 14.-15. srpna a zúčastnilo se celkem 26 dvojic. Závody se staly velice oblíbené. Dvojic by bylo pravděpodobně ještě víc, ale ty by se už k rybníku nevešly. Závody vyhrála dvojice Rudolf Zounar a David Zounar se ziskem 3337 bodů. Tyto závody jsou pro všechny účastníky, ať závodníky nebo jenom přihlížející, určitě nevšedním zážitkem.

Na tomto místě bychom chtěli poděkovat obecním úřadům ve Skuhrově nad Bělou a Kvasínách za spolupráci a podporu našeho spolku, ale i sponzorům, kteří věnují ceny na rybářské závody. Pokud chcete relaxovat v přírodě se sportovním rybolovem, rádi Vás mezi námi uvítáme. Další informace o nás najdete na internetové adrese: <http://home.tiscali.cz/crs.skuhrov/>

Zpracoval: David Zounar

Skuhrovské figurky

(pokračování)

Do paměti se hluboko vryjí vzpomínky na dobu školních let. Všechno, co s tímto obdobím souvisí, často trumfne pozdější události, byť by byly mnohem důležitější.

Naše generace chodila do školy pochopitelně pěšky z celého spádového okolí. Ráno se nám zdála cesta dlouhá. Ze školy domů jsme ale neváhali volit různé „zkratky“, třeba přes Debřece nebo Novou Ves. Doma pak v takových případech nebylo pro naše počínání příliš mnoho pochopení, a to přesto, že podle stavu bot a kalhot bylo možno získat informace, zda mají Preclíkovi již zoráno, či Radilovi zaseto... Ale četná dobrodružství a poznatky, které s těmito cestami souvisely, nám za to stály. Na našich trasách jsme kromě dobrodružství potkávali řadu svérázných lidí. Kromě jiných i známou skuhrovskou postavu - pana holiče Holečka. Vždy v typickém kloboučku posazeném do týla s výrazným šátkem na krku. Nikdy nikoho neminul jen tak, bez povšimnutí, aby se nezastavil a „nedal řeč“. Často nás oslovoval svým: „Bóže, todleto je hodnej hoch...“ Tato jeho průpovídka byla všeobecně známá, a tak už z dálky jsme ho hlasitě zdravili a čekali na odezvu od něj. Byl pověstný především svým rčením „za ty léta v životě...“ Toto úsloví vkládal do vět při vyprávění zážitků ze svého života a z toulek po celých Orlických horách, které znal jako málokdo. Sbíral houby a veškeré lesní plody. Jeho výpravy do sudetských lesů byly spojeny s nejedním dobrodružstvím. Několikrát byl zadržen četníky při překročení hranice, když přenášel různé zboží oběma směry. To pro něho mívalo neblahé následky. Přesto, že většinou dokázal dovedně zmizet v lesním porostu a kontraband schovat ve skrýši, aby se později pro něj vrátil, strávil také nějaký ten den na strážnici, kde musel vykonávat různé pomocné práce, jako například sekání dřeva nebo škrábání brambor. Nejen pro místní obyvatele, ale široko daleko to byl zkrátka pan „Za ty léta v životě“. Důkazem se stala pohlednice, která tenkrát na poštu odkudsi došla s adresou: Velectěný pan holič – za ty léta v životě, Skuhrov nad Bělou. A svého adresáta našla!

Holičské řemeslo vykonávali ve Skuhrově další dva holiči. Byli to páni Jaroslav Daníček a Vilém Franke. První byl menší zavalité postavy, druhý štíhlý. Mezi nimi panovala konkurence jako ve filmu. O co více první při stříhání vyprávěním nejrůznějších událostí natahoval čas, o to více to bral druhý zkrátka. A to doslova. Ale zákazník tak měl alespoň na vybranou.

Původně vykonávali řemeslo oba v jednom objektu, později samostatně. Zařízení holírny se nám klukům moc líbilo. Do detailu jsme ho znali. A chodili jsme k oběma. Volba padla vždy na toho, kde se dala právě provést nějaká lumpárna. Pečlivě jsme zkoumali situaci a když bylo v oficíně pouze dětské osazenstvo a holič měl v parádě některého z našich spolužáků, vtrhli jsme do místnosti, popadli nádobu s pomádou a rozprašovačem hocha na křesle zahaleného do plátěné peleríny pořádně pokropili. Napadený se nemohl bránit, máje ruce zakryté, a tak se zmohl většinou jen na pronikavé výkřiky. Frizér zmateně pobíhal po místnosti až našel koště, s nímž nás hnal ven se silným pokřikem a nelichotivými výrazy na naši adresu...

Holič Daníček jezdíval po večerech za zákazníky na kole, holičské nádobíčko uložené pěkně v kufříku. Kromě módního zástříhu školáků (kluky stříhal zásadně „na ježka“) se od něj dospělí dozvídali poslední novinky i dávné příběhy. Proto bylo vždy dostatek času na to, aby „známé firmy“ stihly něco vymyslet. Jednou, když už bylo zapláceno za frizuru 3,- Kčs a holič chtěl pokračovat v cestě za dalším zákazníkem, naskočil jako obvykle na svůj bicykl. Ten se však ani nepohnul. Přední kolo bylo totiž zadrátováno. Následoval pád a sprška nadávek. Padala i jména uličníků, kteří přicházeli jako pachatelé v úvahu.

V těchto případech však nikdy nedošlo k osobní nevraživosti. Ani škola tyto záležitosti nemusela řešit, zvládli to rodiče. A vždy existovaly meze, které se nepřekračovaly. Společenská pravidla soužití se utvářela v debatách a jaksi samozřejmě. A to i ta nepsaná. Dnes máme napsaných zákonů mnoho a moc se nedodrží. Dříve se mezi lidmi více komunikovalo a podobné klukoviny se vyřešily hned na místě.

Miloš Kops

Procházka starým Skuhrovem

(pokračování vzpomínek paní Bertý Ehlové)

Na křižovatce cest do poříčí a Rybníček byl „Plac“ – jakési skuhrovské náměstíčko. Vzduchu jako parádní kulisa se tyčil mlýn. Ten byl kdysi dřevěný, roubený se šindelovou střechou. před první světovou válkou vyhořel. Patřil panu Hlaváčkovi, bydleli tam též Normanovi, rodiče paní Hlaváčkové. To prý bývala velmi hezká paní, brzy však zemřela.

V procházce nebudeme zatím pokračovat ani do Poříčí ani do Rybníčků, ale vrátíme se po druhé straně cesty zpět ke středu obce. První budova, u které se zastavíme, je bývalý hostinec pana Kulicha. Zajímavá přízemní budova bíle natřená s rozlehlou černou střechou. Byl tady velký lokál, kam chodíval náš táta rád na pivo. Ve druhé polovině budovy bylo řeznictví a uzenářství. Pan Krulich, vysoký štíhlý pán, nosil světlý zakroucený knír. Byl stále usměvavý. Také jeho paní, která v krámě pomáhala, byla velmi přívětivá. Od hostince vedla cesta lipovou alejí ke kamennému mostu se sochami sv. Václava a sv. Jana Nepomuckého. Pod lípami stávaly dříve dvě chalupy, ale to já již nepamatuji. Přes most vedla cesta na Slavěnkou a do Debřec. Vedle mostu stála stylová, jednopatrová budova kováře Najmana. Z kovárny se neustále ozývalo bušení do kovadliny. Dodnes si dovedu vybavit ten zvonivý zvuk a syčení páry. Pan Najman také koval koně. Byl to podsaditý pán, pořád začerněný, na hlavě placatou čepici, na břicho koženou zástěru a v puse se mu stále houpala fajfka. Mluvil hlučně a často se dohadoval se svou ženou Bětkou, kdo má větší vinu,

jestli ona, že mlsá čokoládu, nebo on, když holduje kořalce... Tyto hádky se ozývaly celým Skuhrovem, tak byly hlasité.

Vedle kovárny za malou zahrádkou byl hostinec „Pod hradem“, jehož majitelem byl pan Červinka. Jeho bratr – Lojza měl v budově řeznictví. Pamatuji se na malou prodejnu a hodinářskou dílničku pana Denkeho, která byla hned na kraji budovy. Pan Denke měl ve výloze různé šperky, hodiny, budíky. Pocházel z Benátek. Když mi byly tři roky, koupila mi moje babička u něho za 130 Kč zlaté náušnice s červeným kamínkem a pan Denke mi k tomu ještě propíchl uši. Budovu hostince kdysi vlastnil a přestavělo pan Rydlo, který

byl zároveň i starostou obce. Prý neuměl psát, proto musel mít písaře, ale kupodivu to zvládal a starostoval dobře.

Vedle hostince byla nízká ale zajímavá chalupa paní Vařákové. Byla to sestra mého dědy, v naší rodině se jí říkalo Nána. Také ona měla malou cukrárničku, kde to sladce vonělo čerstvým cukrovím. To pekla sama, nejvíce vanilkové rohlíčky, linecké koláčky, pracinky a podobně. Na Vánoce a Velikonoce prodávala perníkové husary, vánoční stromečky, miminka, vajíčka, srdíčka atd. zdobená barevnými papírky a sněhovými ornamenty. V létě měla vynikající zmrzlinu, a to několik druhů: vanilkovou, kávovou, malinovou, jahodovou. Točila ji za květinovým závěsem a její prodej modrobílou tabulkou s červeným nápisem. Pamatuji se na jednu návštěvu s mojí babičkou u tety Nány. právě pekla vanilkové rohlíčky, vytahovala plechy z trouby. Pohostila nás vařenou čokoládou a těmi čerstvými rohlíčky. Také mi utkvěl v paměti čokoládový pantoflíček s červenou pentličkou – dárek od Mikuláše. Když se náš tatínek vracel z mobilizace v r. 1938, koupil nám u tety pytlík cukroví.

Za paní Vařákovou u řeky bydleli Hartmanovi. Pan Hartman, říkalo se mu Lojza Hartman, měl pole na Starém dvoře. Chodil často kolem naší chalupy, proto se na něho pamatuji. Naproti jeho stavení byl domek pana Jarky Daníčka, holiče a kadeřníka. Pan Daníček také líčil herce v místním ochotnickém divadle. Uměl dobře stříhat, ale byl velmi řečný, takže lazebnické práce u něho trvaly poněkud déle...

Vedle bydleli Kodytkovi. Pan Kodytek byl šoférem u rodiny Porkertů a skuhrovským elektrikářem. Také uměl spravovat radiopřijímače.

V sousedním objektu, který patřil firmě Porkert, bydleli zaměstnanci firmy. Za těmito domy směrem k Sejkorovně byl prostor nazývaný „Plón“. Zde se postupně stavěly firemní domy a také soukromé vilky. V jedné z nich bydlela paní Drahocká, manželka zahradníka u rodiny Porkertů. Byla to milá osůbka, neustále usměvavá, říkali jí Vikinka.

Naproti stála vilka pana Bohouše Kouříma. To byl čilý pán, který režíroval zdejší divadelní představení, býval iniciátorem různých zábav, jako Mikulášských, Silvestrů atd.

Tajemné místo u Kačerova přitahuje záhadology

Před časem přineslo Právo reportáž redaktorky Heleny Vackové o tajemném místě u Kačerova. Vzhledem k tomu, že ono místo se nachází vzdušnou čarou necelé 4 km od Skuhrova n.B. , bude snad i pro naše občany zajímavé dozvědět se, o co u kóty 643 na silnici k Prorubkám vlastně jde. Proto tuto reportáž ve zkrácené verzi předkládáme našim čtenářům:

Voda tu teče do kopce, auta do něj sama couvají, míč se taky kutálí obráceně. Neznámá síla? Nebo trik? Nevěřím na duchy, anomálie či paranormální jevy, a tak mi to nedá a jedu se na tohle tajemné místo v Kačerově u Rychnova nad Kněžnou podívat. Jak je to s tímto kopcem nekopcem u kóty 643? Jde o optický klam, nebo tu působí nějaká záhadná síla? „Slyšela jsi o té záhadě v Kačerově v Orlických horách?“ ptá se mě totiž kamarádka. O ničem nevím. A tak mi vysvětluje, že v jednom úseku silnice všechno jako by táhla nějaká cizí energie. „A údajně tam i straší!“ říká mi kamarádka s údivem. Ještě než vyrazím, brouzdám doma po internetu a opravdu najdu několik odkazů, v nichž se píše o jistém zvláštním jevu v osadě Kačerov nedaleko Rychnova nad Kněžnou. Prý na dvou úsecích silnice nefungují měřicí přístroje, jako je vodní či hadicová váha, protože kapalinu v nich to rovněž táhne přesně naopak. Prostě zde platí jiné fyzikální zákony. Z internetových článků se také dozvídám, že silnici několikrát zkoumaly jisté skupiny badatelů. Výsledek? Podle nich jiná než magnetická síla přitahuje různé věci a předměty, které nereagují na magnet, k vrcholu kopce. Badatelé se domnívají, že se v tomto úseku nachází gravitační pole podobné k zemské gravitaci.

S o to větší zvědavostí se vydáváme s fotografkou na cestu. V redakci si od dělníků půjčujeme vodováhu, s sebou máme i videokameru (co kdyby nám cestu zkřížil nějaký duch), míč, PET lahev s vodou. Blížíme se ke Kačerovu. Pozoruji krajinu Orlických hor zahalenou do zvláštní mlhy. Jestli by se o nějakém místě dalo říct, že tam lišky dávají dobrou noc, tak rozhodně o tomhle. Jsme na místě. Mrholí. Nikde ani živáčka. S Míšou jsme nervózní a natěšené. „Co děláš?!“ obrátím se najednou na Míšu, která z ničeho nic prudce šlápne na brzdu. Její zděšený výraz a pobledlá tvář mě trochu vyděsí. „Ale nic,“ zakroučí hlavou. „Co se stalo?“ naléhám na ni. Svěří se mi, že před sebou viděla muže s kápí. „Byl to jen mžik. Ale hrozně jsem se lekla,“ říká a dopodrobna popíše, jak zjevení vypadalo. Malá shrbená postava, tmavohnědý lněný plášť s kapucí do špičky zaraženou skoro do půlky obličeje. „Byl čelem k nám a vypadal, že skočí do silnice.“ Vybavuje se mi, že při procházení materiálů na internetu mě zaujal zvláštní příspěvek jisté Hanky. V on-line diskusi zmiňuje tenhle svůj zážitek z Kačerova: „Zjevila se mi černá ruka na futru u dveří. Byla jsem z toho dost zdrblá a nevěděla jsem, co si mám myslet...“ Pomalu projíždíme kolem místa, kde Míša uviděla postavu muže. Nikde nic. Jen u křižovatky stojící zakřivený strom, který má asi metr a půl nad zemí uříznutou větev. Při troše fantazie „pahýl“ opravdu připomíná lidský hrb... Už o zážitku se zjevením s Míšou nemluvíme. Přemýšlíme, co dál, když z mlhy proti nám vyběhne mladý, vysoký tmavovlasý muž. Tentokrát už opravdický. V modrobílé teplákové soupravě a bílou čelenkou na hlavě. „To místo je tamhle,“ ukáže rukou na silnici vedoucí do čtyři kilometry vzdálené vesnice Prorubky.

Od křižovatky by to podle něj mělo být kousek. „Tam aspoň vždycky měřili,“ tvrdí mladý sportovec, který tudy prý běhá tak dvěstěkrát ročně. „Je pravda, že když běžím z kopce, tak se nadřu víc než do kopce. Ale podle mě to je optický klam,“ myslí si.

Najedeme autem na místo, které nám mladík ukázal. Opravdu to vypadá, že za námi je mírný kopeček. Stojíme na místě, Miša vyřadí rychlost. Naše modrá fabie se pomalu rozjede dozadu. Rychlostí deset kilometrů v hodině couváme do kopce. Zkoušíme to znovu a znovu. Pokaždé se zastavíme ve stejném místě. Asi po sto metrech. Že by opravdu neznámé síly? Pokládáme na zem vodováhu. Ukazuje, že vozovka není do kopce, ale z kopce. A je po záhadě. Přesvědčily jsme se na vlastní kůži, že jde o optický klam. „Lidské oko je velmi snadné ošálit a hodně pomůže, když si dotyčnou silnici prohlédnete z různých míst a úhlů. Je jisté, že z jiné strany bude vypadat skloněná na opačnou stranu,“ zní mi v uších věta Lenky Příbylové, předsedkyně Českého klubu skeptiků Sisyfos, jehož hlavním cílem je vědecká analýza sporných a takzvaných nadpřirozených jevů a názorů. Ještě před svou cestou do Kačerova jsem klub kontaktovala s tím, zda mi můžou tuto „záhadu“ racionálně objasnit. Stejně mi to nedá spát. Říkám si, že by na tak jednoduché vysvětlení badatelé nepřišli? Znovu prolístuju stažené články z internetu a pak si najdu telefon na pana Zdeňka Marka st. z UFO klub Záblesk, který s týmem dalších lidí místo v Kačerově zkoumal v průběhu několika let mnohokrát. Za několik dnů sedím u něj v obýváku ve Vestci u Jaroměře.. Popravdě mu vše vylíčím, říkám mu, že jde podle mě o optický klam. Když se spolu díváme do mapy na ono místo, zjistím, že jsme se s Mišou spletly. „Byly jste někde jinde. Anomálie se dějí o sedm set metrů dál, u kóty 643!“ upozorňuje pan Marek, kterého na tento úsek silnice přivedl kolega z klubu. „Před čtyřmi lety jsme tam s kolegy zavítali poprvé a skutečně jsme zjistili, že auto samo couvá do kopce. Tehdy jsem s sebou neměl žádné přístroje ani vodováhu. Říkal jsem si, že to není samo sebou,“ vypráví. Při další návštěvě Kačerova si už s kolegy s sebou vzali přístroje na měření. „Zjistili jsme ale, že zde nefungují tak, jak by za normálních okolností měly,“ popisuje své zkušenosti. Zdeněk Marek se začal záhadou intenzivně zabývat. „Dlouho jsem se svým synem Zdeňkem přemýšlel, čím to může být - nějaká energie, gravitace nebo něco podobného? Říkal jsem, že nemůže jít o magnetickou anomálii, když to táhne do kopce umělou hmotu...“ Doma si vyrobil speciální přístroj, který nazval quadrantický rovinoměr. „Co to je? Tenhle optický přístroj dokáže udělat astronomickou rovinu. Seřídí rovinu podle slunce,“ vysvětluje. Měření v Kačerově pomocí quadrantického rovinoměru panu Markovi ukázalo, že úsek silnice je velmi nerovný a v některých místech jsou značné propadliny. „Ty způsobují představu, že je povrch vozovky do kopce nebo z kopce. V místě propadliny vozovka klesá a s odstupem vzdálenosti stoupá opět k normálu. Takže ve skutečnosti se pohybuje povrch vozovky v úrovni k tečně zemského středu v rovině. Rovina je velice relativní v závislosti na povrchu okolí.“ Povrch vozovky není ani do kopce, ani z kopce. Přesto tam auta couvají. Čím to tedy je? „Mám ještě jeden přístroj - měřič gravitační síly MGS 100 s čidlem dlouhým sto centimetrů, který je založený na hadicové vodováze.“ Jak to funguje? Ptám se. „Deska položená na stojanu se rovinoměrem všemi směry seřídí do absolutní roviny. Na to se položí čidlo, které má po krajích kapiláru, do níž nalévám zabarvenou vodu. Ta mi ukáže, kam jde gravitační síla, kterým směrem mi tah vodu unáší, tím směrem stoupne sloupec. Na další stupnici pak měřím sílu v

pondech. Není to nic vymyšleného, je to všechno fyzika,“ upozorňuje. Gravitační pole, jak si pan Marek pracovníčně nazval jev v Kačerově, je podle něj velmi nestabilní. Od 0,2 do 0,45 pondu. „Největší sílu bylo možné naměřit časně ráno a pak k večeru.“ Závěr pana Marka? **Existuje tam elektromagnetické vlnění, které je podobné gravitaci. „Elektromagnetická síla, která tam působí, má tah souvisle s povrchem země.** Ale ve skutečnosti jsme na začátku. Zůstává nezodpovězeno ještě mnoho otázek a další otázky se přiřazují.“ Pan Marek mě nakonec přesvědčí, abych se na ono místo zajela znovu podívat. Předtím mě však upozorňuje ještě na jednu věc. Prý se v Kačerově projevuje i efekt mozkového vjemu. „Silnice se před pozorovatelem zvyšuje a pak zase snižuje, až se nakonec ustálí.“ Vysvětlení má pro to jednoduché. „Mozek dostává rozdílné informace od dvou čidel zároveň. Je to subjektivní dojem ovlivněný středním uchem a oční informací. Střední ucho podává zkreslenou informaci, protože je vyhodnocená na základě tekutiny v labyrintu středního ucha. Zrovna tak se chová i vodováha. Druhá informace, která přichází do mozku, je zraková. Pokud se pozorovatel dívá z kopce či do kopce na asfaltové cestě, vidí, že silnice před ním není úhlově v klidu - snižuje se a zvyšuje. Mozek totiž dostává dvě různé informace. Zrak říká, že silnice je do kopce, ucho zase zaznamenává opak. A mozek si nakonec musí vybrat.“ Hned na druhý den opět jedu do Kačerova. Tentokrát s fotografem Petrem. Od místa, kde jsem byla s Míšou, jedeme sedm set metrů dál. Vpravo v poli je zapíchnutá tyč, která značí kótu 643. Telefonicky se raději u pana Marka ujistím, že tentokrát jsme správně. Pouštíme se do zkoumání silnice. Fotografovi se zdá být z kopce, mně do kopce. Podle rady Lenky Příbylové z klubu skeptiků si ji prohlédneme ze všech možných úhlů, až jsme z toho úplně zmatení. Jedno však je jisté. Auto couvá. Otázkou však je, jestli do kopce, nebo z kopce. Nebo snad po rovině? Položím vodováhu na zem a přeměřuji úsek dlouhý asi padesát metrů. Zaznamenávám mírné klesání vozovky ve směru, kterým se auto samo pohybuje vzad. Jenže co když právě neznámá síla vodu ve vodovaze táhne opačným směrem, jak se mě snažil přesvědčit pan Marek? Ještě než tohle místo opustíme, zkusím na podnět pana Marka, co na to říká můj mozek. Postavím se doprostřed silnice a zahledím se před sebe směrem k obci Kačerov. Opravdu se mi vozovka v jednu chvíli zvedá, pak zase klesá. Jako by se mi vlnila před očima. Petr má kupodivu stejný pocit. Rozhodně je to zvláštní. S nezodpovězenou otázkou, co se tu tedy vlastně děje, se vracíme zpět do Prahy.

Tolik reportáž. A podotýkám, že nebyla aprílová! Kdo nevěří, ať tam běží. Za pokus to stojí. Jedno je jisté – člověk si tam takhle k večeru, kdy jsou prý tajemné síly nejmocnější, připadá velmi zvláštně. Vím, o čem mluvím. Zkusil jsem to. Zhasl jsem motor a auto se mi tam skutečně samo rozjelo do kopce... nebo z kopce?

J.Nedomlel

To byla letos zima!!!

Poprvé nám nasněžilo již v polovině října, pak se navrátil podzim. O Vánocích jsme si museli nahazovat na Malé Deštné sních alespoň na krátký úsek pro trénování. A pak chumelilo a chumelilo, mrzlo a mrzlo, že můžeme lyžovat na Deštné ještě dnes.

Zima se vydařila a nám se dařilo také. Obzvláště v kategorii dorostenců a staršího žactva. Dorostenci pět víkendů závodili na republikových mistrovstvích a nebo na závodech Českého poháru, kde sbírali medaile a získávali body do celkového hodnocení. Ml. dorostenec Petr Remeš získal dvě bronzové a jednu stříbrnou medaili na mistrovstvích České republiky a stal se celkovým vítězem Českého poháru ve své kategorii. Ml. dorostenka Šárka Jirásková (přišla letos do oddílu z Police nad Metují) získala z mistrovství dvě bronzové medaile a Karel Píč jednu bronzovou medaili. V celkovém hodnocení Českého poháru obsadili: Š.Jirásková 4. místo, H.Remešová 17.místo a starší dorostenci K. Píč 12. a J.Šabata 20.místo.

Obrovského úspěchu dosáhla starší žákyně Kristýna Holíková – titul mistryně České republiky a to na domácích tratích při Mistrovství České republiky konaném ve dnech 13. a 14.2.2010 v areálu na Deštném. V sérii závodů hledá se nová K. Neumannová obsadila celkově 4.místo. Kristýna se společně s Ondrou Martincem zúčastnili i Olympiády dětí a mládeže v Liberci. Kristýna si přivezla bronzovou medaili z klasiky a stříbrnou ze štafet. Ondrovi se podařilo získat ve složené štafetě Královehradeckého kraje bronzovou medaili.

Nesmíme opomenout ani naši skuhrovskou drobotinu, která také často stála na bedně. Podařilo se to: Denise Milichovské, Janě Dohnákové, Danielu Heroutovi, Kristýně Kulhánkové. Katka Frydrychová získala 3 zlaté, 1 bronzovou a 2 stříbrné medaile. Nejúspěšnější ml. žákyni Zuzce Holíkové se podařilo získat 5 zlatých a 2 bronzové medaile. Míše Hamerské 2 stříbrné. Ml.žák Ondra

Martinec má 5 zlatých, 1 stříbrnou a 1 bronzovou medaili. Snažili se i ostatní: Jirka Rambousek, Richard Rigo, Míša Lukavská, Petra Smažíková, Tereza Dohnálková, Vašek a Tomáš Noskovi, Dáša Hamerská, Šárka Seidlová, Tereza Cejnarová. I oni museli o víkendech brzy vstávat na tréninky nebo na závody a trénovat dvakrát i třikrát týdně.

Celkově náš oddíl získal za sezónu 127 medailí: 45 zlatých, 43 stříbrných a 39 bronzových. Na startu stáli 384krát. Nejvíce startů mají za sebou dorostenci K. Píč (19) a J. Šabata (17).

Jak je zřejmé, tak skuhrovské barvy zdobí téměř pokaždé stupně vítězů. Kromě závodníků mají na dosažených výsledcích velký podíl trenéři Joska i Petr Michlovi a trenérka nejmladších, paní Jana Štefková. Ale také spolupracující rodiče. Těm patří velký dík i za pomoc při organizaci oddílem pořádaných závodů. Například letos již 26. ročník Orlického maratónu, velmi dobře zvládnuté Mistrovství ČR, které se konalo ve dnech 13.-14.2 2010 na tratích v Deštném a Kritérium posledního sněhu 28.3.2010 jako závěrečný závod poháru Královehradeckého kraje. Poděkování patří i našim sponzorům firmám Stamont CZ s.r.o., Real Spektrum a.s. a dalším.

Na naše starší závodníky ještě čeká série závodů Bohemia Tour v Harrachově ve dnech 31.3.-11.4.2010. Pak už bude jen karneval na ukončení sezóny a slavnostní vyhodnocení. Poté bude volněji, trocha odpočinku a nastane léto a s ním první soustředění na vodě. O prázdninách se již začne s přípravou na další zimní sezónu.

Podrobnější informace i články, které o nás psaly noviny, najdete na www.ski-skuhrov.cz.

Miroslava Šabatová

Úspěšná obhajoba titulu mistra ČR

a senzační přestup mladého skuhrovského fotbalisty

Bývalý žák skuhrovské školy **Martin Kadavý** se stal 11.12.2009 v Třebíči halovým mistrem České republiky starších žáků (r.nar.1995) ve fotbale. S týmem FC Hradec Králové obhájil prvenství, které získal před dvěma roky v kategorii mladších žáků a připsal si další výrazný úspěch ve své kariéře. Po vítězství v kvalifikačních turnajích čekal úspěšnou šestici týmů závěrečný turnaj, kde se utkaly systémem každý s každým. Hradečtí fotbalisté se postupně střetli s Baníkem Ostrava (2:0), FK Jablonec (3:2), Sigmou Olomouc (7:1), FC Slováckem (0:2) a Spartou Praha (7:1). Konečné pořadí halového mistrovství ČR: **1. FC Hradec Králové** 12 b. 2. FC Baník Ostrava 9 b. 3. SK Sigma Olomouc 9b. 4. 1.FC Slovácko 9 b. 5. FK Bauxit Jablonec 6 b. 6. Sparta Praha. Martin vstřelil na turnaji 4 branky a stal se nejúspěšnějším střelcem svého týmu. Martinovy výkony na tomto turnaji i v žákovské lize zaujaly skauty (funkcionáře) několika ligových oddílů. Martin tak zaznamenal další posun ve své kariéře, když 1.2.2010 přestoupil do týmu SK SLAVIA PRAHA.

Milan Krajčovič

ZEDNICKÉ, OBKLADAČSKÉ a ZÁMEČNICKÉ PRÁCE

517 03 SKUHROV NAD BĚLOU 155

kontakt: 736 771 801

